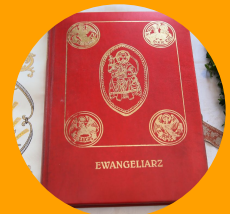

Dobre Wieści

Parafia św. Ignacego Loyoli, oo. Jezuiti, Stysia 16

Chrystus Zmartwychwstał! Alleluja!
Prawdziwie Zmartwychwstał! Alleluja!

Słowo

Ogłoszenia

Informacje

Ignacy

1

ZMARTWYCHWSTANIE
PAŃSKIE

MSZE ŚW.
g. 8:00; 9:30;
11:00; 12:30 i
18:00

2

PONIEDZIAŁEK
WIELKANOCNY

MSZE ŚW.
g. 8:00; 9:30;
11:00; 12:30 i
18:00

3

WTOREK OKTAWY
WIELKANOCY

MSZA ŚW. g. 18:00
w int. Kościoła, Ojca
Św., Ojczyzny, Radia
Maryja i TV Trwam

Inspirujące Słowo

J 20,1-9

Z Ewangelii według św. Jana:

Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra oraz do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono».

Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli obydwaj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka.

Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą w jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych.

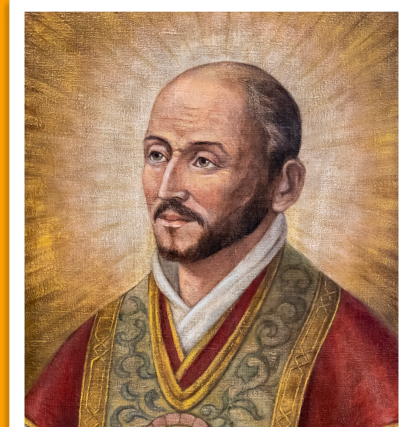
«Ujrzał i uwierzył»

MODLITWA IGNACJAŃSKA

Stań w obecności Pana, dostrzeż spojrzenie miłości i słuchaj co mówi do serca...

Wczesnym niedzielnym rankiem Maria Magdalena przybiegła do grobu i zastała go pustym. Obserwuj jej pośpiech, a zarazem ból, który stopniowo ustępuje miejsca zmieszaniu i przerażeniu. Uczniowie reagują sceptycznie. Relacja Marii budzi zdziwienie Piotra i Jana, ale również ciekawość. Idą do grobu. Wręcz biegną. Pośpiech i nadzieja. Znajdują pusty grób. Są zdziwieni.

Przyjrzyj się Marii Magdalenie. Obserwuj Piotra i Jana. Co w tobie wywołuje zakłopotanie? Czy potrafisz się dziwić? Który z uczniów jest bliższy twojemu życiu? Jakie znaki przekonują ciebie o zmartwychwstaniu?

Ogłoszenia Parafialne

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

1. W jubileuszowym Roku jako pielgrzymi nadziei, ogarnięci światłem Zwycięzcy śmierci i szatana, naszego Pana Jezusa Chrystusa, życzymy naszym Kochanym Parafianom, Przyjaciołom i Gościom, by Zbawiciel udzielił nam wszystkim mocy pokonywania zła dobrem i uczynił nas zwiastunami Jego nadziei i nieskończonego miłosierdzia!

2. Za nami piękne dni Triduum Paschalnego. Wyrażamy wdzięczność wszystkim, którzy zaangażowali się, poświęcili swój czas, talenty i siły, byśmy mogli tak uroczystie obchodzić w tym roku tajemnice naszej wiary. Wasze zaangażowanie to dla nas widzialny znak, że tworzymy wspólnotę serc, dla których to miejsce jest ważne i dla którego warto dać coś od siebie. Słowo „dziękuję” jest zbyt małe by pomieścić naszą wdzięczność a zarazem tak pełne, że wyraża wszystko, czego serce nie pomieści. Dziękujemy: Marii, Ewie, Iwonie, Agnieszce, Kindze, Milenie, Mateuszowi, Karolowi, Darkowi, Elżbiecie, Henrykowi, Lidii, Monice, Małgorzacie, Dobrochnie, Filipowi, Janowi, Tomaszowi, Adrianowi, Bartoszowi, Asi, Annie, Bożenie, Adolfowi, Marii, Krystynie, Heni, Barbarze, Marii, Domowemu Kościołowi, Liturgicznej Służbie Ołtarza, pocztom sztandarowym oraz naszym ojcom: Jerzemu, Janowi, Wojciechowi, Grzegorzowi (szczególnie za kazania pasyjne w tym roku) i Waldemarowi za posługę miłosierdzia w konfesjonale i wspólne przeżywanie Liturgii tych dni. Dziękujemy całej naszej wspólnocie parafialnej za waszą obecność i wspólną modlitwę podczas całego Triduum Paschalnego.

3. W Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego i Poniedziałek Wielkanocny Msze św. w naszym kościele jak w każdą niedzielę, nie będzie tylko Mszy św. o g. 19:30.

4. Ofiary złożone na tacę w Poniedziałek Wielkanocny zostaną przeznaczone na nasz jezuicki Uniwersytet Ignatianum w Krakowie oraz PWT i Seminarium we Wrocławiu. Dziękujemy za Waszą ofiarność i hojność.

5. We wtorek Msza św. o g. 18:00 w int. Kościoła, Ojca Św., Ojczyzny, Radia Maryja i TV Trwam.

6. W środę swoje imieniny obchodzą nasi ojcowie Jerzy i Wojciech. Tego dnia zapraszamy do wspólnej modlitwy w int. naszych solenizantów, za o. Jerzego będziemy się modlili na Mszy św. o g. 18:00, a za o. Wojciecha o g. 20:00.

7. W biuletynie „Dobre Wieści”: pełna wersja ogłoszeń parafialnych, niedzielna Ewangelia z punktami do refleksji oraz pierwsza część o wspólnocie – po co i jak ją znaleźć?

8. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej. W najnowszej *Niedzieli* m.in. spostrzeżenia na temat Zmartwychwstania. W *Gościu Niedzielnym* m.in. o Drodze Światła. Dla najmłodszych *Mały Gość Niedzielny*. Czasopisma do nabycia w zakrystii.

9. Kancelaria Parafialna w Poniedziałek Wielkanocny będzie nieczynna.

**NASZYM PARAFIANOM, PRZYJACIOŁOM, SYMPATYKOM I GOŚCIOM
ŻYCZYMY BŁOGOSŁAWIONYCH, PEŁNYCH RADOŚCI I POKOJU ŚWIĄT WIELKANOCNYCH ORAZ PIĘKNYCH SPOTKAŃ W GRONIE RODZINNYM I PRZYJACIOŁ!**
CHRYSTUS ZMARTWYCHWSTAŁ! ALLELUJA!
PRAWDZIWIE ZMARTWYCHWSTAŁ! ALLELUJA!

Ogłoszenia Stałe

WTOREK g. 7:30 różaniec w int. Ojczyzny
g. 16:45 modlitwa Ognisk Pokutnych za grzeszników

ŚRODA g. 17:30 nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

PIĄTEK g. 15:00 Koronka do Miłosierdzia Bożego [kościół dolny]
g. 15:00-19:30 adoracja Najśw. Sakramentu [kościół dolny]
g. 18:00 Msza św. [kościół dolny]

KANCELARIA PARAFIALNA
PONIEDZIAŁEK WŁK. NIECZYNNA
ŚRODA 19:00-20:30
CZWARTEK 16:45-17:45
SOBOTA 9:00-10:00

Wspólnota - po co i jak ją znaleźć? [cz. 1]

Czułam, że jest mi to potrzebne by móc się rozwijać zamiast tkwić w tym samym miejscu. Dużo myślałam i szukałam odpowiedzi. Chciałam skonfrontować swoje wizje i wnioski, które wyciągałam pochłaniając różne teksty. Długo to we mnie dojrzewało. Zanim zdecydowałam się na to, można powiedzieć, pewne ryzyko minęło dwa lata. Cały czas mnie to bardzo pociągało – wspólnota – ale jak ja znajdę na to czas? Dziś wydaje mi się to żadnym argumentem, tylko wymówką przed podjęciem wysiłku organizacji czasu i otwierania się na innych. Teraz chwile z wspólnotą stały się jednym z moich priorytetów i po prostu wiem, że rezygnacja z nich na rzecz czy to jakiejś rozrywki czy choćby dodatkowej pracy byłoby większą stratą niż zyskiem...

1. Budowanie przyjaźni. Takie proste, takie zwyczajne, a tak niesamowicie istotne. Na wspólnych wartościach, można budować piękne i głębokie relacje. Łatwo o zrozumienie naszych intencji, pragnień, ale też obaw i trudności. W codzienności stajemy przed podobnymi dylematami gdy stykamy się z ogromnym wachlarzem możliwości i rozwiązań, a my chcemy kierować się Ewangelią. Budzi to niekiedy niezrozumienie w naszym otoczeniu. Dobrze móc odnaleźć wsparcie i wspólnie się motywować. Niejednokrotnie interesujemy się czymś zupełnie innym, mamy przeróżne temperamenty i cechy charakteru, ale łączy nas bardzo silna nić, braterstwo w wierze. Nie chcę tu pominąć tutaj ani trochę relacji z osobami niepodzielającymi naszych poglądów. Takie więzi, są ogromnie rozwijające, zarówno dla naszego człowieczeństwa, poprzez szacunek dla poglądów których nie rozumiemy jak i dla samej naszej wiary, której nie pozwalają się uśpić pod tytułem "wszystko już wiem i to najlepiej". Przychodzi nam to jednak znacznie

łatwiej gdy sami jesteśmy umocnieni w swojej tożsamości i akceptowani.

2. Rozwijanie i pogłębianie swojej wiary. Wspólnota to centrum, które nas gromadzi. Msze św., modlitwa, spotkania formacyjne, konferencje, adoracje, rozmowy. Mamy, w czym wybierać i możemy przeżywać to wszystko razem. Przesiąknąć tym tak, by przemieniało to naszą codzienność. To szansa na budowanie tej najważniejszej relacji, z Bogiem, uczenie się miłości do Niego, siebie i ludzi, co przecież tak łatwo napisać, ale zrobić to już wyczyn. A we wspólnocie możemy zawsze dostać wskazówki i możliwości.

3. Ludzie są piękni, czyli jak się zainspirować. We wspólnocie poznaje się wiele osób, którym po prostu chce się czegoś więcej. Są oni przekonani, że z Bogiem są w stanie robić wielkie rzeczy. I próbują. Nie działają jednak tylko dla swoich korzyści, ale cieszy ich również uszczęśliwianie innych. Wierzą, że warto czynić świat piękniejszym, gestami, dobrymi słowami, że bycie choćby kroplą w morzu potrzeb to nie wysiłek na próżno tylko piękny sposób na życie i sensowne jego wykorzystanie. Zараżają radością i nadzieją, gdy nam się nie chce, gdy wątpimy, gdy wszystko się sypie i mamy już to wszystko gdzieś. Jeśli pozwolimy się im zarazić, odwdzięczmy im się tym samym, gdy taka chwila przyjdzie na kogoś innego ze wspólnoty.

MYŚLI I INSPIRACJE ŚW. IGNACEGO...

Patrzeć [i rozważać], jak wszystkie dobra i dary zstępują z góry; jak moja ograniczona moc - od najwyższej i nieskończonej owej mocy z góry [pochodzi]; i w podobny sposób sprawiedliwość, dobroć, miłość, miłosierdzie itd. tak, jak od słońca wychodzą promienie, jak ze źródła - wody itd.

